

[Udenrigsministeren]

lem de ti's udenrigsministre og udenrigsministrene fra de 6 ASEAN-lande.

Ved en gennemgang af den verdenspolitiske situation møder man mange vidnesbyrd om, at det europæiske politiske samarbejde, EPS, har evnet at konsolidere sin plads ved siden af EF-samarbejdet. De traditionelt mest fremtrædende ønskemål, udviklingen af et mere positivt og rationelt Øst-Vest-forhold, en fredsløsning i Mellemøsten og et mere positivt forhold til landene i den tredje verden, står fortsat i centrum af de ti's bestræbelser, men de ti tager til stadighed nye udfordringer op. EPS-samarbejdets vitalitet illustreres bl.a. af den viljestyrke og tilpasnings-evne, hvormed de ti har reageret på konflikterne i Mellemamerika.

For Danmark har det været overordentlig tilfredsstillende, at vi gennem ti'er-samarbejdet, som det er tilfældet netop med hensyn til Mellemamerika, har kunnet få vore synspunkter ført frem med meget større vægt, end hvis vi havde stået alene. Det er gennem den samlede optræden, Europa har mulighed for at styrke sin politiske rolle og gøre sig gældende over for supermagterne og i deres indbyrdes dialog. Jeg føler mig derfor overbevist om, at der er bred enighed her i folketinget om, at det er i vor interesse, at Danmark fortsat yder sit bidrag til en styrkelse og en udbygning af det europæiske politiske samarbejde.

Jeg har flere gange henvist til det samarbejde, der på mange områder finder sted mellem de nordiske lande. I forbindelse med omtalen af samarbejdet inden for de ti vil jeg gerne understrege, at det nordiske samarbejde fortsat udgør og også fremover vil udgøre et meget vigtigt led i dansk udenrigspolitik. De halvårslige nordiske udenrigsministermøder danner den overordnede ramme om de talrige daglige kontakter, der finder sted mellem udenrigsministerierne i de nordiske lande, og hertil kommer en bilateral besøgsudveksling imellem Danmark og de øvrige nordiske lande, der i omfang overgår kontakterne med nogen anden gruppe af lande. I disse meget omfattende forbindelser har det for Danmark været magtpåliggende at imødekomme et ønske hos vore samarbejdspartnere både i nord og i syd om at formidle synspunkter imellem Norden og de ti.

Ikke mindst i FN-sammenhæng kommer det nordiske samarbejde til udfoldelse. Her

vil Danmark den 1. januar indtage sin plads i FNs sikkerhedsråd, og regeringen finder det vigtigt, at vi fra dansk side forvalter medlemskabet ansvarsbevidst og modent, bl.a. ved at søge at fastholde rådets status og myndighed i henhold til FN-pagten og bidrage til tilvejebringelse af den nødvendige enighed blandt rådets medlemmer. Vi vil nærme os denne opgave med respekt for det ansvar, som hviler på os, og i erkendelse af den betydning, en konstruktiv dansk optræden i rådet vil kunne have for dets arbejde og også for Danmarks internationale anseelse.

Inden jeg slutter min redegørelse, vil jeg gerne knytte nogle kommentarer til den aktuelle udvikling inden for EF-samarbejdet. Som det fremgik af statsministerens åbningsredegørelse, blev der på Det europæiske Råds møde i Fontainebleau opnået principiel enighed om EFs fremtidige finansiering. Det er for regeringen tilfredsstillende, at landbrugspolitikken og finansieringssystemet er blevet bibeholdt i deres grundlæggende udformning. Efterfølgende har der været ført ganske vanskelige forhandlinger om den konkrete udmøntning af denne principielle enighed. Det er herunder lykkedes at opnå enighed om yderligere bevillinger til landbrugspolitikken for den resterende del af 1984 samt finansieringen heraf, og det hilser regeringen med tilfredshed.

Rådet har også udarbejdet et budgetforslag for 1985. Det har været nødvendigt at holde den samlede udgiftsramme inden for de grænser, som afstikkes af det såkaldte momsloft, og det skyldes, at flere medlemslande ikke har kunnet tilslutte sig et forslag om at fremrykke ikrafttrædelsesdatoen for forhøjelsen af momsloftet fra 1. januar 1986 til en dato i andet halvår af 1985. Det kan allerede på indeværende tidspunkt siges, at der vil være behov for yderligere bevillinger til landbrugspolitikken samt til gennemførelse af den britiske særordning på budgettet.

Forhandlingerne om disse to spørgsmål har været komplicerede. Det har været nødvendigt at finde en juridisk tilfredsstillende fremgangsmåde, eftersom medlemslandene har skullet stille yderligere finansielle midler til rådighed for EF i en situation, hvor den i henhold til traktaten gældende finansieringsramme allerede er fuldt udnyttet. Dette problem er blevet løst gennem en mellemstatslig aftale.